

Ikke en fugl til jorden

- Først fortælles en historie om Jesus og disciplene:

Engang sagde Jesus: "Kom her hen, jeg skal fortælle jer noget vigtigt"

"Hvad er det?", spurgte vennerne.

"Det er noget om Gud!", sagde Jesus.

Men pludselig kom der en lille fugl flyvende og satte sig lige dér, hvor de var.

"Se fuglen!", sagde Jesus.

"Hvorfor skal vi se en dum fugl?", sagde vennerne.

"Se, hvor smuk den er. Den er sort. Og den har et gult næb. Og hør, hvor smukt den synger".

"Skulle du ikke fortælle os noget vigtigt om Gud?"

"Jo. Gud ser den mindste fugl. Han ser den. Han passer på den. Han giver den mad. Hvor meget mere skulle han så ikke se jer og passe på jer, for I er hans elskede børn!"

"Hov – der er en fugl mere! Den ser helt anderledes ud!"

"Ja, Gud elsker forskellighed"

Konfirmanderne vælger en fugl hver. Vi ser på hver enkelt fugl. Vi taler om, hvilke farver de har. Farven nævnes med tegn til tale. Vi hører, hvordan den synger.

Når vi har hørt alle fugle, samles de sammen i kassen, som gemmes under et tæppe. Nu hører vi fuglene igen uden at kunne se dem. Nogle af konfirmanderne kan genkende deres egen fugls sang. Og sådan kan Gud se os og kende os.

- Jeg har 10 forskellige plys-fugle med autentiske fuglestemmer. Fuglene gør fortællingen taktil.

Fortællingen rummer et gudsbillede, hvor Gud ser og hører hver enkelt, tager sig af hver enkelt, passer på, drager omsorg, sørger for hver enkelt. Og en Gud, som elsker forskellighed og mangfoldighed. Der er en vigtig tilsigelse i det. Samtidig prøver fortællingen og legen at ramme konfirmanderne på et udviklingstrin, som svarer til deres udviklingsalder. Mange af dem er på et udviklingstrin, hvor de sanser og iagttager verden, og hvor de prøver at kategorisere det, de oplever. Nogle af de måder, vi kategoriserer verden på, er ved at kende og skelne farver (og former og størrelse). Og ved at finde ud af, at forskellige dyr/ fugle siger noget forskelligt.